

آشنایی با احمد ضیا رفعت عضو کمیسیون شکایات انتخاباتی

احمد ضیا رفعت فرزند نثار احمد در سال ۱۳۴۵ خورشیدی در شهر هرات زاده شد. او که از پانزده سالگی به سرودن شعر آغاز کرد و به مطالعه ی ادبیات کلاسیک پرداخت؛ در همان جوانی توانست در میان جامعه ی ادبی افغانستان به عنوان شاعر و نویسنده ی توانمند مورد توجه قرار گیرد. رفعت که از مخالفان حضور ارتش سرخ در افغانستان بود برای دو سال (۱۳۶۷-۱۳۶۶) به ایران مهاجر شد اما مهاجرت در این کشور را مناسب حال نیافت و دوباره به کشور خود برگشت ولی در قالب شعر در انتقاد از دولت وقت ادامه داد. در سال ۱۳۶۷ خورشیدی به عضویت هیات ریسه ی کانون نویسندگان جوان در آمد. سه سال پس از آن نخستین مجموعه ی شعر وی به نام « فریاد ناشنیده » از سوی انجمن نویسندگان افغانستان منتشر شد و جایزه ی ادبی به دست آورد. رفعت در سال ۱۳۷۰ وارد دانشکده ی ادبیات دانشگاه کابل شد و از همین دانشکده ماستری به دست آورد. وی علاوه بر آفرینش های ادبی، برای پرورش استعداد های ادبی نسل جوان فعالیت زیادی کرد. او به عنوان معاون انجمن ادبی هرات و سپس به عنوان رییس این نهاد توانست شاعران و نویسندگان هرات را در بدترین شرایط یعنی دوره ی حاکمیت طالبان گرد هم جمع کند و به همت شماری از نویسندگان نخبه ی این شهر، زمینه رشد نویسندگان جوان را فراهم کند. رفعت اتحادیه ی فرهنگیان افغانستان در مهاجرت را با همکاری چند تن از نویسندگان شناخته شده ایجاد کرد و خود به عنوان رییس انتخابی این نهاد توانست فعالیت های سودمند فرهنگی را ساماندهی کند. با به میان آمدن حکومت موقت در افغانستان به دانشگاه کابل رو آورد و در دانشکده ی ادبیات به تدریس آغاز کرد و همزمان ریاست نشرات وزارت تحصیلات عالی را به عهده گرفت و این ریاست را به اداره ی نمونه در سطح وزارت تبدیل کرد. رفعت هر چند در آغاز، از اداره ی تازه حمایت کرد و خود عضو لویه جرگه ی اضطراری بود اما با مشاهده ی افزایش ضعف در دستگاه حکومت پس از چهار سال انجام وظیفه، از ریاست نشرات وزارت تحصیلات عالی استعفا داد و به مثابه ی منتقدی تند قلم به انتقاد از وضعیت سیاسی حاکم پرداخت و از این پس به صورت جدی به سیاست رو آورد و به حیث یکی از منتقدان سیاسی مورد توجه رسانه ها قرار گرفت. او که در گذشته در میان فرهنگیان چهره ی شناخته شده بود، با ظاهر شدن فراوان در رسانه ها و انتقاد از وضع موجود توانست در میان عموم مردم از شهرت زیادی برخوردار شود. رفعت از نادر کسانی است که در میان گروه های متفاوت سیاسی مورد احترام می باشد. موافقان و مخالفانش به او اهمیت می دهند. وی در اواخر سال ۱۳۶۵ یکی از بنیانگذاران شورای متحد ملی بود. نهادی که علاوه از شماری از شخصیت های مستقل که رفعت خود از همین دسته بود، متشکل از پنجاه حزب سیاسی و نهاد های مدنی می باشد و برای دودوره ی پی هم رییس انتخابی دوره ای این شورا بود. به باور فعالان این جریان سیاسی، رفعت در دوره ی ریاست خود توانست این نهاد را به عنوان یک نهاد آگاه و هدفمند در جامعه ی سیاسی افغانستان به شهرت برساند. وی از یک سال به این سو از این نهاد کناره گیری کرده است ولی همچنان منتقد سیاسی و فعال فرهنگی باقی مانده است.

احمد ضیا رفعت هم اکنون استاد دانشکده ی ژورنالیزم دانشگاه کابل می باشد و از وی چند کتاب شعر به نام های: همان یوسف همان بازار، کنار خیابان، شعر کوچک درد بزرگ و بن بست و ده ها مقاله در زمینه ی ادبیات شناسی و سیاست به چاپ رسیده است. کتاب های آماده ی چاپ وی عبارت است از: نظریه های هنری، بررسی شعر های دری امیر علیشیر نوایی و نقد هنری.